

Sygn. akt I C 240/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daria Dusanowska

Protokolant: sekretarz sądowy Barbara Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 roku, 16 lutego 2017 roku, 04 kwietnia 2017 roku w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa **Powiatu (...)** – **Powiatowego Urzędu Pracy w G.**

przeciwko **K. P. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. P. (1) na rzecz powoda Powiatu (...) – Powiatowego Urzędu Pracy w G. kwotę 61.056,05 zł (sześćdziesiąt jeden tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych i 05/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 54.049,88 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące czterdzieści dziewięć złotych i 88/100) od dnia 06 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 7.006,17 zł (siedem tysięcy sześć złotych i 17/100) od dnia 22 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,

z tym zastrzeżeniem, że odpowiedzialność pozwanego K. P. (1) do wymienionej w niniejszym wyroku kwoty wraz z odsetkami jest solidarna z odpowiedzialnością H. T., J. P., K. P. (2) wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w(...) z dnia 16 marca 2016 r. w sprawie o sygn. akt (...),

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.253,00 zł (dziesięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.200,00 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z tym zastrzeżeniem, że odpowiedzialność pozwanego K. P. (1) jest solidarna z odpowiedzialnością H. T., J. P., K. P. (2) wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w (...) z dnia 16 marca 2016 r. w sprawie o sygn. akt I Nc (...) do wysokości kwoty wymienionej w niniejszym nakazie.

Sygn. akt I C 240/16

UZASADNIENIE

Powód Powiat (...) – Powiatowy Urząd Pracy w G. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zobowiązującego pozwanych H. T., J. P., K. P. (2), K. P. (1) do solidarnej zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty 61.056,05 wraz z odsetkami od dnia 06 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, a w wypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu o zasądzenie solidarnie od pozwanych H. T., J. P., K.

P. (2), K. P. (1) solidarnej zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty 61.056,05 wraz z odsetkami od dnia 06 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwani H. T. i J. P. wspólnicy spółki cywilnej Firma (...) - (...) s.c. z siedzibą w R. zawarli w dniu 30 listopada 2009 r. z Powiatowym Urzędem Pracy w G. umowę (...) w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Na podstawie przedmiotowej umowy powód zobowiązał się wypłacić pozwanym kwotę 72.000,00 zł tytułem refundacji kosztów utworzenia czterech stanowisk pracy. Umowa poręczona została przez K. P. (1), który zobowiązał się do zaspokojenia roszczeń powoda wynikających z w/w umowy w terminie 30 dni od otrzymania wezwania. W dniu 18 grudnia 2009 r. powód przekazał na konto spółki cywilnej tytułem refundacji kwotę 72.000,00 zł. (...) spółki cywilnej nie wywiązali się z przyjętych zobowiązań, wobec czego pismem z dnia 31 sierpnia 2011 r. powód wypowiedział umowę. Następnie pozwani H. T. i J. P. w dniu 01 grudnia 2011 r. zawarli z powodem ugodę mocą której zobowiązali się do zwrotu udzielonej refundacji w kwocie 72.000,00 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 30 listopada 2009 r. do dnia zapłaty w ratach miesięcznych nie niższych niż 2.000,00 zł. Treść ugody została zaakceptowana przez poręczyciela K. P. (1). W dniu 08 sierpnia 2012 r. zawarta została kolejna ugoda, w której utrzymano te same warunki spłaty długu, z tym że wykonanie ugody zostało dodatkowo zabezpieczone ustanowieniem hipoteki na nieruchomości stanowiącej współwłasność H. T. i J. P. oraz umową poręczenia zawartą przez powoda z K. P. (2).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 marca 2016 r. sygn. akt I Nc (...) /karta 41 akt/ Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowy w G. uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty złożył pozwany K. P. (1) /karta 48-53 akt/ wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano, iż pozwany kwestionuje dochodzone przez powoda roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Zarzucił, iż doszło do zawarcia porozumienia pomiędzy H. T., a J. P. i/lub powodem w wyniku którego H. T. przejęła dług J. P.. Pozwany nie dysponuje dokumentem potwierdzającym przejęcie długu, jak również nie został bezpośrednio poinformowany o samym fakcie przejęcia. Pozwany nie wyraził zgody na dokonanie przedmiotowego przejęcia długu, co więcej uzależnił dokonane przez siebie poręczenie od osób, które były pierwotnie zobowiązane za spełnienie zobowiązania pieniężnego. Wobec niewyrażenia przez pozwanego zgody na dalsze trwanie zabezpieczenia po przejęciu długu, udzielone przez niego poręczenie wygasło z chwilą przejęcia długu. Z ostrożności procesowej pozwany zarzucił niewykazanie wysokości roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 14 czerwca 2016 r. /karta 70 -71 akt/ powód podtrzymał powództwo przeciwko K. P. (1) w całej rozciągłości. Powód zaprzeczył, aby doszło do przejęcia długu, wskazując, iż solidarnymi dłużnikami pozostają H. T. i J. P.. H. T. w piśmie z dnia 24 lipca 2014 r. wniosła jedynie o zaliczenie bieżących wpłat w całości na poczet spłaty kapitału. Powód wskazał również sposób wyliczenia należności dochodzonych pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. T. i J. P. jako wspólnicy spółki cywilnej Firma (...) - (...) s.c. H. T. J. P. z siedzibą w R. zawarli w dniu 30 listopada 2009 r. z Powiatowym Urzędem Pracy w G. umowę (...) w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Na podstawie przedmiotowej umowy powód zobowiązał się wypłacić pozwanym kwotę 72.000,00 zł tytułem refundacji kosztów utworzenia czterech stanowisk pracy, zaś wspólnicy spółki cywilnej do utrzymania 4 stanowisk pracy i zatrudnienia na nich osób bezrobotnych skierowanych przez Urząd łącznie przez okres 24 miesięcy.

Przedmiotowa umowa poręczona została przez K. P. (1), który w umowie poręczenia zawartej w dniu 30 listopada 2009 r. zobowiązał się do zaspokojenia roszczeń wynikających z w/w umowy w terminie 30 dni od otrzymania wezwania. W dniu 18 grudnia 2009 r. powód przekazał na konto spółki cywilnej tytułem refundacji kwotę 72.000,00 zł. (...) spółki

cywilnej nie wywiązali się z przyjętych zobowiązań wobec czego pismem z dnia 31 sierpnia 2011 r. powód wypowiedział umowę.

dowód: - umowa Nr (...) karta 11-12 akt,

- umowa poręczenia wraz z aneksem karta 13-14 akt,

- przyznanie środków z Funduszu Pracy karta 15 akt,

- wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem nadania karta 16-17 akt,

W dniu 01 grudnia 2011 r. H. T. i J. P. zawarli z powodem ugodę, mocą której zobowiązali się do zwrotu udzielonej refundacji w kwocie 72.000,00 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 30 listopada 2009 r. do dnia zapłaty w ratach miesięcznych nie niższych niż 2.000,00 zł. Pozwany zobowiązał się spłacić w/w kwotę w terminie do dnia 15 grudnia 2016 r. Treść ugody została zaakceptowana przez poręczyciela K. P. (1).

Na wniosek H. T. i J. P. w dniu 08 sierpnia 2012 r. pomiędzy stronami zawarta została kolejna ugoda, w której utrzymano te same warunki spłaty długu, z tym że wykonanie ugody zostało zabezpieczone ustanowieniem hipoteki na nieruchomości stanowiącej współwłasność H. T. i J. P. oraz umową poręczenia zawartą przez powoda z K. P. (2). Treść ugody została zaakceptowana przez poręczyciela K. P. (1).

dowód: - ugoda nr 1/2011 karta 18-19 akt,

- ugoda nr 2/2012 karta 13 akt,

- akt notarialny Rep. A (...) karta 24-25 akt,

- umowa poręczenia z dnia 13 sierpnia 2012 r. karta 26,

- akt notarialny Rep. A nr(...) karta 27-28 akt,

W związku z brakiem spłat zgodnie z zawartą ugodą nr 2 z dnia 08 sierpnia 2012 r. Powiatowy Urząd Pracy wezwał spółkę cywilną do zapłaty. Wezwanie doręczone zostało również poręczycielom.

Pismem z dnia 24 lipca 2014 r. H. T. zwróciła się do Powiatowego Urzędu Pracy w G. o zaliczanie bieżących wpłat na poczet kapitału. Pismem z dnia 25 lipca 2014 r. Powiatowy Urząd Pracy w G. wyraził zgodę na zaliczenie bieżących wpłat rat zadłużenia w pierwszej kolejności na spłatę kredytu.

Pomiędzy H. T. a Powiatowym Urzędem Pracy nie doszło do zawarcia umowy przejęcia przez H. T. długu J. P.. Umowy o przejęcie długu nie zawierały pomiędzy sobą także dłużnicy.

dowód: - wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru karta 29-30 akt,

- pismo PUP w G. karta 31-32 akt,

- zeznania świadka J. P. karta 82 akt (00:17:17 nagrania)

- zeznania świadka H. T. karta 118-119 akt (00:24:25 nagrania),

- zeznania świadka K. P. (2) karta 119 – 120 akt (00:45:44 nagrania),

- zeznania powoda E. M. karta 83 akt (00:27:03 nagrania) i D. F. karta 131-132 akt (00:04:41 nagrania)

Pismem z dnia 05 stycznia 2016 r. ponownie wezwano pozwanych do zapłaty kwoty 54.049,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi należnymi od dnia 26 listopada 2014 r. w kwocie 7.006,17 zł.

dowód: - wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania karta 33-34 akt,

Na dzień 25 listopada 2014 r. zadłużenie z tytułu niespłaconego kapitału wynosiło 56.073,09 zł, w tym kwotę 54.049,88 zł tytułem kapitału do spłaty.

dowód: rozliczenie karta 72-73 akt,

Aktualnie z nieruchomości objętej księgą wieczystą Kw nr (...) nie toczy się egzekucja. W dniu 10 marca 2015 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone, albowiem nikt nie przystąpił do drugiej licytacji.

dowód: dokumenty znajdujące się w aktach egzekucyjnych sygn. akt Km (...)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w stosunku do K. P. (1) zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron, a które również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków J. P., H. T., K. P. (2) oraz zeznaniom powoda, albowiem przedmiotowe zeznania były logiczne, spójne, rzeczowe, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały tworząc wiarygodną bazę do czynienia ustaleń faktycznych.

Natomiast Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego K. P. (1) na okoliczność przejęcia długu, albowiem przedmiotowe twierdzenia nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym, w szczególności z relacji samych podmiotów mających być stronami tejsze umowy tj. J. P., H. T., powoda nie wynika aby przyjęcie długu w rzeczywistości miało mieć miejsce.

W niniejszej sprawie bezsporna jest okoliczność nienależytego wykonania przez H. T. i J. P., współników spółki cywilnej Firma (...) - (...) s.c. H. T. J. P. z siedzibą w R. umowy na mocy której uzyskali kwotę 72.000,00 zł tytułem refundacji kosztów utworzenia czterech stanowisk pracy, a w konsekwencji obowiązek zwrotu wynikającej z tejsze umowy, modyfikowanej dalszymi aneksami, wierzytelności. Bezspornym jest również, iż pozwany K. P. (1) udzielił poręczenia przedmiotowej umowy, a następnie – jako poręczyciel - zaakceptował treść aneksów do tejsze umowy.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się natomiast do oceny, czy doszło do przejęcia przez H. T. długu J. P. a także kwestia wysokości objętej pozwem wierzytelności.

Zgodnie z art. 519 § 1 k.c. osoba trzecia może wstąpić na miejsce dłużnika, który zostaje z długu zwolniony (przejęcie długu).

§ 2. Przejęcie długu może nastąpić:

1) przez umowę między wierzycielem a osobą trzecią za zgodą dłużnika; oświadczenie dłużnika może być złożone którejkolwiek ze stron;

2) przez umowę między dłużnikiem a osobą trzecią za zgodą wierzyciela; oświadczenie wierzyciela może być złożone którejkolwiek ze stron; jest ono bezskuteczne, jeżeli wierzyciel nie wiedział, że osoba przejmująca dług jest niewypłacalna.

Przejęcie długu jest instytucją prawa cywilnego, której zastosowanie prowadzi do zmiany w strukturze podmiotowej zobowiązania po stronie dłużnika. W art. 519 § 1 k.c. przejęcie długu jest zdefiniowane za pomocą dwóch przesłanek, określających, na czym zmiana w strukturze podmiotowej zobowiązania po stronie dłużnika musi polegać, aby była ona przejęciem długu. Zgodnie z tym przepisem, przejęcie długu ma miejsce wtedy, gdy w wyniku jakiegokolwiek zdarzenia prawnego wystąpią dwa skutki prawne: osoba trzecia wstąpi na miejsce dłużnika, a dotychczasowy dłużnik zostanie zwolniony z długu.

W art. 519 § 2 k.c. są określone dwa modele umowy, w wyniku której może dojść do przejęcia długu. Przejęcie długu może nastąpić w wyniku zawarcia umowy, której stronami będą albo osoba trzecia i dłużnik, albo osoba trzecia i wierzyciel.

Zawarcie umowy, w wyniku której ma dojść do przejęcia długu przez osobę trzecią i wierzyciela wymaga zgody dłużnika. Zgoda dłużnika może być wyrażona przez oświadczenie woli złożone wobec którejkolwiek ze stron umowy, w wyniku której ma dojść do przejęcia długu. Skutki braku zgody dłużnika na zawarcie umowy, w wyniku której ma dojść do przejęcia długu, są określone w art. 521 § 1 k.c., zgodnie z którym jeśli umowa przejęcia długu została zawarta przez przejemcę i wierzyciela, brak zgody dłużnika oznacza, że uważa się ją za niezawartą. Nie wywołuje ona wówczas żadnych skutków między jej stronami.

Stosowanie do art. 525 k.c. jeżeli wierzytelność była zabezpieczona poręczeniem lub ograniczonym prawem rzeczowym ustanowionym przez osobę trzecią, poręczenie lub ograniczone prawo rzeczowe wygasa z chwilą przejęcia długu, chyba że poręczyciel lub osoba trzecia wyrazi zgodę na dalsze trwanie zabezpieczenia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, w ocenie Sądu, nie zostało wykazane, aby doszło do przejęcia długu, a co w konsekwencji wyklucza zastosowanie art. 525 k.c. w niniejszej sprawie. Wbrew zarzutom pozwanego, mając na względzie całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego nie sposób uznać, aby H. T. przejęła dług J. P. istniejący wobec powoda. W szczególności zaistnienia przejęcia długu nie sposób wywieść z treści pisma H. T. z dnia 24 lipca 2017 r. kierowanego do Powiatowego Urzędu Pracy w G.. Do takiego wniosku nie prowadzi zarówno wykładnia literalna treści oświadczenia, jak i analiza oświadczenia zgodnie z regułami art. 65 k.c. Analiza oświadczenia zawartego w treści niniejszego pisma, w połączeniu z zeznaniami świadków J. P., H. T., K. P. (2) oraz zeznaniami powoda nie pozostawia wątpliwości, iż zamiarem i celem stron nie było zawarcie umowy o przejęcie długu. Jak bowiem sama zeznała H. T. nie zawierała ona z Powiatowym Urzędem Pracy w G. żadnej umowy o przejęcie długu J. P., nie miała takiego zamiaru i w tym zakresie nie składała oświadczenia woli. Również słuchani w charakterze świadków J. P. i poręczyciel K. P. (2) nie potwierdzili, aby miało dojść do przejęcia przez H. T. długu J. P.. Twierdzenia pozwanego nie znajdują również potwierdzenia w zeznaniach powoda – słuchana w charakterze powoda D. D. Powiatowego Urzędu Pracy w G. jednoznacznie stwierdziła, że Powiatowy Urząd Pracy nie zawierał żadnej umowy o przejęcie długu.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż odpowiedzialność J. P. i H. T. jako współników spółki cywilnej ma charakter odpowiedzialności solidarnej. Zgodnie z art. 366 k.c. kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników). Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani.

Mając na względzie solidarny charakter odpowiedzialności dłużników oraz specyfikę tejże odpowiedzialności, pod kątem twierdzeń pozwanego w istocie bezprzedmiotowa pozostaje okoliczność sposobu dokonywania spłaty, jak również podmiotów którym powód wysyłał korespondencję. Skoro bowiem pomiędzy dłużnikami istnieje solidarna odpowiedzialność, wierzyciel może dochodzić świadczenia od wybranego dłużnika, również którykolwiek z dłużników - z rozmaitych przyczyn - może samodzielnie dokonać spłaty całego zobowiązania, co w żadnej mierze nie świadczy o przejęciu przez niego długu. Przejęcia długu nie można domniemywać, co w istocie czyni pozwany upatrując przejęcia długu w sposobie odpowiedzialności dłużników H. T. i J. P., który jest specyfiką solidarności biernej, nie zaś wynikiem przejęcia długu.

Niezależnie od powyższego zważyć należy, iż z zeznań J. P. jednoznacznie wynika, iż na przejęcie swojego długu nie wyrażał on zgody, a zatem nawet gdyby zaakceptował koncepcję pozwanego o przejęciu długu – co zdaniem Sądu nie znajduje jakichkolwiek podstaw – po myśli art. 521 §1 k.c. wobec braku zgody dłużnika na przejęcie długu umowa uważana byłaby za niezawartą. Jednocześnie należy zwrócić uwagę na szczególne skutki przejęcia długu, w wyniku którego dochodzi do zwolnienia jednego z dłużników solidarnych. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury i doktryna takie przejęcie długu powoduje wygaśnięcie zabezpieczeń wierzytelności udzielonych przez osoby trzecie jedynie w

takim zakresie, w jakim zabezpieczyły one wykonanie zobowiązania przez tego dłużnika (por. wyr. SN z 7.10.2010 r., IV CSK 220/10, OSP 2013, Nr 3, poz. 33 z glosą J. Jastrzębskiego, tamże oraz P. Drapały, Gl. 2012, Nr 3, s. 25–27).

Odnosząc się z kolei do zarzutu w przedmiocie niewykazania wysokości roszczenia objętego pozwem, to w ocenie Sądu należało go uznać za chybiony. Podkreślenia wymaga, iż w obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradyktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. W ocenie Sądu strona powodowa uczyniła zadość przedmiotowemu zobowiązaniu przedkładając szereg dokumentów, w zwłaszcza umowy, aneksy do umów, wezwania do zapłaty, wyliczenie należności, z których wynika wysokość pierwotnego zobowiązania, dokonane spłaty oraz wysokość pozostałego zadłużenia, sposób jego wyliczenia wraz ze sposobem wyliczeniem należności odsetkowych i ich wysokości. W szczególności z przedłożonego wyliczenia należności /karta 72-73 akt/ wynika data i wysokość dokonanych wpłat, sposób ich zaliczenia na poczet spłaty odsetek i kapitału, a w konsekwencji łączna wysokość zadłużenia. Pozwany nie zakwestionował przedmiotowego wyliczenia, nie zarzucił nieprawidłowości w zakresie przedstawionego wyliczenia, poprzestając na wyrażonych w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutach co do niewykazania dat oraz kwot poszczególnych wpłat i sposobu ich rozliczenia, co w świetle przedstawionego wyliczenia, nie zasługuje na uwzględnienie. Wobec przedstawienia przez powoda dowodów z dokumentów na okoliczność istnienia i wysokości zobowiązania, kwestionując wysokość dochodzonej pozwem kwoty, pozwany obowiązany był wykazać nieprawidłowość wyliczenia, czego zdaniem Sądu nie uczynił, a co w konsekwencji czyni zgłoszone zarzuty bezpodstawnymi.

Reasumując poczynione rozważania, mając na względzie bezsporną okoliczność udzielenia przez K. P. (1) poręczenia zobowiązania dłużników solidarnych H. T. i J. P. wobec Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w G., stosownie do art. 881 k.c. zgodnie z którym w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny, Sąd uwzględnił żądanie pozwu zasądając od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 61.056,05 zł, w tym kwotę 54.049,88 zł tytułem kapitału oraz kwotę 7.006,17 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek oparto na przepisie art. 481 k.c., zgodnie z którym odsetki należą się za czas opóźnienia. Przy czym zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Wobec powyższego odsetki za opóźnienie od kwoty należności głównej zasądzono – zgodnie z żądaniem pozwu - od dnia 06 stycznia 2016 r., natomiast od kwoty 7.006,17 zł tytułem odsetek od dnia wytoczenia o nie powództwa, co miało miejsce w dniu 22 lutego 2016 r., oddalając powództwo w zakresie żądania odsetek od wcześniejszej daty jako objęte zakazem anatocyzmu (pkt II wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadnia brzmienie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty składała się opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.053,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200,00 zł.

Ze względu na solidarną odpowiedzialność pozwanego K. P. (1) wraz z H. T., J. P., K. P. (2) wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty wydanego przez Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w G. z dnia 16 marca 2016 r. sygn. akt I Nc(...)w treści wyroku Sąd zamieścił stosowne zastrzeżenia o odpowiedzialności solidarnej w/w osób.

Mając na względzie powołane okoliczności, na podstawie wskazanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.